

Boeiend concert Kees Steketeer.

Soms bereikt de Middelstumer Orgelcommissie het verzoek of een buitenlandse organist op het orgel te Huizinge mag concureren. Zo'n verzoek wordt dan met mooie EU gedachten en artistiek verantwoorde motivaties, zoals het nut van cultuuruitwisseling, omgeven.

Dit soort verzoeken worden altijd krachtig van de hand gewezen want het is niet voor iedereen weggelegd op het prachtige Van Dam orgel uit 1825 goed te kunnen spelen. Door de afwijkende pedaalomvang (het kent slechts 18 toetsen in plaats van de gebruikelijke 27) kost het urenlange voorbereiding om daar letterlijk goed mee uit de voeten te kunnen komen. Bovenmenselijke prestaties uitgesloten, is het gevaar niet denkbeeldig dat zo'n concert op een teleurstelling voor zowel concertgever, het publiek als het organiserend comité uitdraait. De EU-gedachte mag dan gered zijn, maar het geld is foetsie. Frustraties kunnen natuurlijk altijd weer met een fraai Belgisch biertje als de Westmalle Tripel worden weggedronken, maar wat kopen wij ervoor?

Zo was het zondagavond in Huizinge dus niet. Ruim 50 bezoekers waren er getuige van hoe prachtig beide orgels klinken als er vakkundig op wordt gespeeld. Kees Steketeer, de vaste cantor-organist, wist met een boeiend programma en een bruisende muzikaliteit de luisteraar van het begin tot het einde te boeien. De luxe van twee orgels in een kleine dorpskerk - het was zelfs voor de concertgever even een moment verwarrend waar op gespeeld diende te worden - werd volledig uitgebuit. Van de vele hoogtepunten noem ik slechts: een uiterst virtuoos gespeelde psalmbewerking van Sweelinck; een ontroerend mooi uitgevoerde koraalpartita van Bach, waarin prachtig werd geademd; inventieve registraties bij Buxtehude en Zwart (waarbij de onmogelijkheden van het orgel geniaal werden omzeild door de melodie soms één

of twee octaven lager te spelen) en tot slot een prachtige improvisatie over Psalm 8, waarin veel compositietechnieken van de zojuist gehoorde componisten waren verwerkt, en dat eindigde op een manier zoals alleen Steketee dat kan: lekker swingend met aanstekelijke ritmes en heerlijke akkoorden.

Na een juichende slotvariatie leek het even of Steketee weer helemaal opnieuw begon. Ik keek angstig op mijn horloge, zouden we de trein straks nog kunnen halen? Een zachte variatie werd ingezet. Toen draaide hij de motor uit en stierf het geluid langzaam weg. Een daverend applaus viel de concertgever ten deel. Halverwege de treinrit Stedum - Antwerpen stapten mijn vrouw en ik uit, dankbaar nagenietend van de mooie avond.

Bron: Henk Veldman (23 juni 2015) 📷 Archief